

at jeg har citeret et Brev, som fra Ministeriet er sendt til Statskonsulenten, og hvori man netop anviser ham forskellige Forhold, som han særlig skal undersøge. Den højtærede Minister vil ogsaa fragaa, at det var for Statens Regning, han rejste. Det maa dog være saaledes, at Statskonsulenten faar sine Rejseudgifter dækket; om der gaar flere Rejsepenge til, naar han rejser til New Zealand og Australien; end hvis han blot rejser til Amerika, det ved jeg ikke, det gør der maaske ikke, men enten det er Tilfældet eller ej, er det dog Staten, der betaler hans Rejsepenge, selvfølgelig. Ministeriet har jo heller ikke modsat sig, at han rejste, tværtimod, det har billiget, at han rejste, og har givet ham Instruks, som jeg sagde før, ikke blot angaaende Undersøgelser vedrørende Osteproduktion, saaledes som Ministeren gjorde gældende, men netop angaaende Undersøgelser vedrørende Smørproduktion. Statskonsulenten skulde jo netop undersøge, under hvilke Forhold særlig Smørproduktionen i New Zealand og Australien foregaar, undersøge, om det dér er tilladt at tilsætte Konserveringsstoffer o. s. v., han skulde altsaa selvsagt gøre det, som var naturligt for en saadan Udsending paa en saadan Rejse, undersøge, hvilke Betingelser disse Lande har for at blive strengere og strengere Konkurrenter til det danske Smør paa det engelske Marked.

Den højtærede Minister sagde, at Tinget skulde ikke tage Stilling efter Statskonsulent Sørensens Opfattelse. Men det er jo netop den, vi ikke kender. Vi har faaet et Telegram, der siger, at han er blevet betænkelig; men om de Grunde, hvorpaa han støtter disse Betæneligheder, er af en saadan Karakter, at den danske Rigsdag bør bøje sig for dem, det er et ganske andet Spørgsmaal. Jeg har blot krævet, at man lod være med at gennemføre dette Lovforslag, indtil Sagen forelaa oplyst fra den Side. Der er dog ogsaa noget mærkeligt i, at man udsender en sagskyndig Embedsmand for at undersøge Forholdene, og saa vil man foregribe Begivenhederne og træffe Afgørelse i Sagen, uden at den paagældende er hørt.

Overfor det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen vil jeg fastholde, at Udgifterne ved Kontrollen med Smørkvaliteten bæres af Landbruget; det har før været Staten, men dette er ændret, ligesom ogsaa Slagterierne betaler Flæskekontrollen.

Kyod: Da det ærede Medlem Hr. Pinstrup første Gang talte, kom han med nogle Bemærkninger om vor Smørekspert og op-

lyste i den Forbindelse, at Danmarks Smørekspert er praktisk taget den samme nu som i 1913, hvorimod Udførselen fra New Zealand og Argentina er gaaet stærkt frem. Jeg vil gerne hertil knytte nogle Bemærkninger for at forvare imod, at man skal opfatte det ærede Medlem Hr. Pinstrup paa en forkert Maade. Sagen er nemlig den, at naar vor Udførsel til England har omtrent samme Størrelse nu som i 1913, er Aarsagen ikke den, at England ikke har kunnet aftage mere dansk Smør, end Tilfældet har været, men Aarsagen er den, at Danmark foruden det engelske Marked har fundet en ret stor Afsetning af sin Smørproduktion i Tyskland og andre Lande, og det er herved, man maa fæste Opmærksomheden. Det vil med andre Ord sige, at New Zealand og Argentina har ikke frataget Danmark nogen af dets Kunder i England, vi har alle dem, vi kan ønske, og alle dem, vi vil have, og naar disse to Lande, Argentina og New Zealand, er gaaet saa stærkt frem, er det, dels fordi Danmark ikke har kunnet præstere større Udførsel til England, end Tilfældet har været, og dels fordi Smørforbruget i England er steget meget stærkt efter Krigen, hvilket vel nok skyldes hele den Vitamin-teori, der er kommet frem. Man maa ikke opfatte det paa den Maade, at vor Stilling er truet, hvilket ogsaa ses derigennem, at Danmark efter Krigen har kunnet faa sin Smørpris til at staa meget højere i Forhold til de nævnte Lande, end vi kunde før Krigen. Det, som jeg hævdede under første Behandling af dette Lovforslag, var, at det danske Smør efterhaanden er blevet en ren Luksusvare, der betales med en meget høj Pris, og som ikke konkurrerer med Margarinen, men det Smør, der konkurrerer med Margarinen, er det, der kommer fra de engelske Kolonier; der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte, at Ophævelsen af Farvningsbestemmelsen kunde blive benyttet imod os fra de engelske Kolonier. Jeg tror ikke, at det vil blive Tilfældet. Det ærede Medlem udtalte, at de paagældende Kolonier vil søge at fortælle det engelske Folk, at naar nu vi ophæver Farvningsbestemmelsen, maa man hellere købe sit Smør fra de paagældende Kolonier, for saa er man sikker paa at faa ægte Smør. Denne Udtalelse af det ærede Medlem er ganske ved Siden af, idet nemlig det, det engelske Folk, de engelske Købere, bygger deres Tillid til det danske Smør paa, er noget helt andet end Farvningsbestemmelsen for Margarine. De bygger først og fremmest Tilliden paa de mange Aars Erfaringer, de har for, at vi her fra